

ALL THE

TOMASZ
DALASIŃSKI

Do domu

U progu ściągam buty, tak jakby
brud, który przynoszę ze świata, był gorszy
od tego wewnątrz.

Przekręcam kluczyk w zamku. Pająki, ćmy i duchy
znikają w okamgnieniu
nie wiadomo gdzie.

Otwieram drzwi, włączam światło
i wchodzę do środka. Wchodzę do środka,
i chociaż w domu przestaje być pusto,

właśnie teraz
bardziej niż kiedykolwiek
nikogo w nim nie ma.

Ślady

Kiedy byłem smarkaczem, mieliśmy
w domu psa. Którejś nocy pies zniknął
i nie było go.

Rano znalazłem ślady łap na świeżym śniegu
w polu pod ścianą lasu.

Do dzisiaj, kiedy tylko
spadnie u nas śnieg, idę na pole i zaraz
szukam tamtych śladów.

Seradela

Karmiliśmy kury liśćmi seradeli.
Na drugi dzień siekierą odcięto im łby.

Cały wszechświat się mieści
między tym a tamtym:

wszechświat jak kropla rosy na krawędzi liścia
chwilę przed tym, nim spadnie
i rozbije się.

Z przedszkola

Miała getry w słoniki i różowy sweter,
kapcie na taśmę z rzepem, włosy
spięte frotką.

Obiecała, że kiedy
nikt nie będzie patrzył,
da mi całusa w usta.

Trzydzieści pięć lat później
ciągle na to czekam.

Ryba

Stoimy z ojcem nad stawem, wypatrując ryby.
„O, tam jest!”, krzyczy ojciec i wskazuje palcem
krąg na powierzchni wody. Patrzę,
ale nie widzę.

Im dłużej na to patrzę, tym nie widzę bardziej
i czuję się jak chłopiec przed złotym ołtarzem,
któremu ktoś tłumaczy,
że w szybce monstrancji

można zobaczyć Boga, i który mruży oczy,
lecz nie umie nic dostrzec, aż wreszcie, pojąwszy,
że najzwyczajniej w świecie
nie patrzy, jak trzeba,

dla świętego spokoju mówi, że zobaczył,
a potem wstydzi się siebie, bo w szybce monstrancji
nie zobaczył nic oprócz
swojego odbicia.